

7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi, (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at nogen af de midler, som sagsøgeren hævdes at have tilegnet sig uretmæssigt, skal anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de tab, der hævdes retsforfulgt i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5.3.2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5.3.2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5).

Sag anlagt den 13. maj 2018 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-301/18)

(2018/C 231/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Skt. Petersborg, Rusland) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt. Rådet for Den Europæiske Union har ikke taget behørigt hensyn til og stilling til alt det materiale, som det er blevet forelagt, samtidig med, at det også har været meget selektivt med hensyn til det materiale, som det har taget hensyn til. Argumenter til støtte for dette anbringende er følgende: Sagsøgeren er blot genstand for efterforskning forud for en retssag, der er gået i stå og tydeligvis ikke er tilstrækkelig til at opfylde det relevante kriterium; og det materiale, hvorpå Rådet har støttet sin afgørelse om at opretholde sagsøgerens navn på listen, er helt utilstrækkeligt, usammenhængende og falsk og støttes ikke af noget bevis.
2. Andet anbringende om, at Rådet foretog åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl. Derudover gælder de grunde, der er angivet i forbindelse med det første anbringende, også for det andet anbringende.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse. Rådet har undladt at anføre de særlige og konkrete grunde til sagsøgerens udpegelse. Den »begrundelse« for at lade sagsøgeren være omfattet, der er angivet i den sjette ændringsafgørelse og den sjette ændringsforordning, er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.

4. Fjerde anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren forud for genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold. På intet tidspunkt har Rådet/sagsøgeren fået forelagt seriøse, troværdige eller konkrete beviser som berettigelse for indførelsen af restriktive foranstaltninger.
5. Femte anbringende om, at Rådet savnede et korrekt retsgrundlag for de sjette ændringsretsakter. Argumenter til støtte for dette anbringende omfatter følgende: a) Den sjette ændringsafgørelse opfyldte ikke betingelserne for, at Rådet kunne påberåbe sig artikel 29 TEU. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål er blot vage angivelser, (ii) grundlaget savner enhver tilstrækkelig forbindelse til det korrekte niveau for domstolsprøvelse, som er påkrævet under de foreliggende omstændigheder, og (iii) indførelsen af restriktive [foranstaltninger] støtter og lovliggør det nye styre i Ukraines adfærd, der i sig selv undergraver retfærdig rettergang og retsstaten, og som systematisk krænker menneskerettigheder; b) betingelserne for at påberåbe sig artikel 215 TEUF var ikke opfyldt, da der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten; c) der forelå ingen tilstrækkelig forbindelse til, at artikel 215 TEUF kunne påberåbes over for sagsøgeren.
6. Sjette anbringende om, at Rådet begik magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de sjette ændringsretsakter var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til Den Europæiske Union), og ikke de formål/grunde, der er angivet i de sjette ændringsretsakter. Udpegelseskriterierne udgør en ekstraordinær og generel delegation af beføjelser, der er i overensstemmelse med Rådets formål.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi, (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at nogen af de midler, som sagsøgeren hævdes at have tilegnet sig uretmæssigt, skal anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de tab, der hævdes retsforfulgt i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5.3.2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5.3.2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5).